

Mødet den 21. April 1927.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Johanne Berg, G. N. Knub og Holst Knudsen.

1. (J. Nr. 109—1927). Indstilling fra Skoleudvalget angaaende **Optagelse af Elever i Marselisborg Gymnasium.**

Udvalget indstiller, at følgende efter bestaaet Prøve optages:

Fra Ny Munkegades Skole: Poul Terndrup Jørgensen, Arne Borggaard Olsen og Gunnar Klostergaard Sørensen.

Fra Finsensgades Skole: Niels Bornholt Rasmussen og Jørgen Peter Jensen.

Fra Fjordsgades Skole: Poul Mundus Petersen, Poul Holm Petersen og Tage Krogh Jacobsen.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 82—1927). Indstilling fra Havneudvalget angaaende **Lejekontrakt med Oliemøllen om en Plads i Sydhavnen.**

Følgende Forslag til Lejekontrakt forelaa:

»§ 1.

Efter at Aarhus Havns Lejekontrakt med A/S Det danske Trælastkompagni har faaet en Tilføjelse om, at Kompagniet afgiver et ca. 7,5 m bredt Bælte langs Skibsbyggerbolværket af det af Havnen til Kompagniet udlejede Areal,

og de Kompagniet ifølge samme Kontrakt tilstaaede Særrettigheder ved Skibsbyggerbolværket ophæves, udlejer Aarhus Havneudvalg herved til A/S Aarhus Oliefabrik det paa vedhæftede Plan Nr. viste m² store Areal ved Skibsbyggerbolværket.

§ 2.

Lejemaalet tager sin Begyndelse den 1. April 1927.

Det kan fra begge Sider opsiges med eet Aars Varsel til en 1. April eller 1. Oktober, dog tidligst til 1. Oktober 1955 (Nitten Hundrede og femtifem).

§ 3.

Arealet benyttes til Opførelse af et Silopakhus af Jernbeton med mekaniske Transportapparater og Opstilling af mekaniske eller pneumatiske Losseapparater, alt ifølge en herom oprettet særlig Kontrakt. Den under Bygningernes Kajfacade projekterede Tunnel kan uden nogen særlig Lejegodtgørelse til Havnen forlænges under Gadearealerne uden for Bygningernes Gavle efter Havneudvalgets nærmere Approbation, idet dog Gadeprofilen skal lades uændret.

De nævte Losseapparater maa ikke genere Trafikken i Havnen, hvorfor ingen Del af dem nogensinde, undtagen naar de bruges til Losning eller Ladning af et Skib, maa række uden for Kajmursforkanten. Ej heller maa de direkte eller indirekte forulempe Trafikken paa Kajgaden hverken af Fodgængere eller med Køretøjer eller Jernbanevogne. Ingen Del af Anlægget maa derfor, undtagen naar det netop bruges til Læsning af Jernbanevogne, række inden for Sporenes frie Profiler, og der skal altid være

5 m af Kørebanen i Kajgaden disponibel for den gennemgaaede Trafik, som vist paa vedhæftede Plan Nr. 2864 a. De skal holdes i god og forsvarlig Stand, og paa Havnens Forlangende skal til alle Tider anvendes de bedste, kendte Fremgangsmaader til Hindring af Støvulemper. Forinden der foretages Ændringer i Losseanlægget, skal Havneudvalgets Samtykke indhentes. Losseapparaternes Bevægelse langs Kajen, Holdeplads under Arbejde og Hvile, deres Drift og Betjening er underkastet Havneadministrationens Tilsyn og Anvisninger. Enhver Skade, der ved Apparaternes Anbringelse og Benyttelse paaføres Havnens Værker, Trediemands Gods eller Personer, eller som ved Paa-sejling eller paa anden Maade paaføres Skibe, erstattes af Lejeren, med mindre det oplyses, at den skadelidte selv forsætlig eller ved grov Uagtsomhed har hidført Skaden. Havnen paatager sig intet Ansvar med Hensyn til Anlæggets uforstyrrede Drift eller dets Sikkerhed mod Beskadigelser foraarsagede paa en hvilken som helst Maade.

Ved eventuelle Reparationer eller Ombygning af Kajen maa Lejeren uden Godtgørelse finde sig i de hermed forbundne Ulemper for Pladsens Benyttelse.

Lejeren har Ret til efter nærmere Aftale at lægge elektriske Ledninger ind paa Pladsen fra Havnefabrikken.

Opbrydning og Istandsættelse af Brolægningen langs Kransporet ved Kajen; naar dette skal repareres, løftes eller lign. — hvilket altid skal foregaa hurtigst muligt og med mindst mulig Ulempe for Trafikken — udføres af Havnen for Lejerens Regning.

§ 4.

Fremleje af Pladsen er i Forbindelse med Udleje af Pakhuset tilladt til et økonomisk vel-funderet i Aarhus hjemmehørende Firma mod Havneudvalgets Approbation i hvert enkelt Tilfælde, dog at Aarhus Oliefabrik ingensinde maa erholde højere Leje af Pladsen end den, Fabrikken selv til enhver Tid betaler Havnen, og at der skal kunne forlanges stillet betryggende Garanti for løbende 2½ Aars Lejeafgift. Skulde Havneudvalget, naar disse to Betingelser er opfyldt, nægte at godkende et Fremlejemaal, kan dets Beslutning indankes for, eventuelt underkendes af Byraadet og derefter Ministeriet, hvis Afgørelse er endelig.

§ 5.

Pakhuset og samtlige Installationer maa ikke forandres uden Havneudvalgets Samtykke.

Hvor Bygningen ikke begrænser det lejede Areal, skal Selskabet anbringe Hegn efter nærmere Approbation, eventuelt i Fællesskab med Lejere af Naboarealerne.

Det paahviler Selskabet at holde Bygningen og Arealet fri for Rotter.

§ 6.

Der tilsikres Selskabet for de Skibe og Fartøjer, der skal losse til eller lade fra det lejede Areal, fortrinsvis Adgang til at lægge til ved den ud for det lejede Areal værende Kaj, saalænge saadan Losning eller Ladning, der skal ske med sædvanemæssig Hurtighed, foregaar, og indtil saadan Losning og Ladning er endt.

Skibe til Selskabet kan dog ikke fortrænge et andet ved Kajen liggende, i den almindelige Arbejdstid lossende eller ladende (d. v. s. arbejdende) Skib, men Selskabets Skibe har For-

trinsret, naar de ankommer til Havnen samtidig med et andet til forannævnte Kaj destineret Skib. Iøvrigt er det Havnemesterens Opgave at placere Skibene saaledes, at Kajerne udnyttes mest muligt, og Brugere af disse generer hinanden mindst muligt.

§ 7.

Ved Benyttelsen af Arealet og de omliggende Færdselsveje er det en Selvfølge, at Selskabet i det hele maa iagttage tilbørlig Forsigtighed og Omhu for ikke at forulempe andre til Passage berettigede, og det er i det hele Havnens og Jernbaneadministrationens almindelige Ordensregler og andre af vedkommende Myndigheder fastsatte almindelige Regler underkastet og pligtig til at rette sig efter Havneopsynets hertil sigtende Paabud. Iøvrigt er Lejeren, hvad Arealets Bebyggelse og Benyttelse angaar, underkastet de almindelige for Kommunen gældende Vedtægter.

§ 8.

Lejeren har Adgang til Køb af Gas, Vand og Elektricitet paa de Vilkaar, som maatte kunne opnaas hos de respektive Udvalg.

De Afgifter og Skatter, der nu hviler paa det lejede, er Lejeren uvedkommende, men han betaler, hvad Lovgivningsmagten i Fremtiden yderligere maatte paalægge Grunden, saavel som saadan Forøgelse af nuværende Skatter og Afgifter, som ifølge nugældende eller fremtidige Love maatte fremkomme.

§ 9.

Lejeafgiften andrager indtil den 1. April 1932 2 Kroner pr. m² eller altsaa ialt Kr., men kan derefter reguleres af Havneudvalget i Lighed med Lejeafgiften for andre Pladser ved

Havnen i første Række bag Kajgaden, dog ikke hyppigere end hvert 5. Aar.

Lejen erlægges skadesløst halvaarsvis forud hver 1. April og 1. Oktober paa Havnens Kassererkontor.

§ 10.

Forinden Lejemaalets Ophør forpligter Lejeren sig til paa Havneudvalgets Forlangende at bortfjerne den paa det lejede Areal opførte Bygning med Tilbehør, samt at rydde Grunden, ogsaa for Fundamenter og lign. til daglig Vandstand, og planere Pladsen, alt paa Lejerens egen Bekostning. Dog skal Havneudvalget — Havnens eventuelle øvrige Rettigheder som Panthaver eller af andre Aarsager i enhver Henseende forbeholdt — ogsaa have Ret til, hvis det foretrækker det, helt eller delvis at overtage Bygningen til en Pris, hvorom Enighed kan opnaas, eller til den Pris, uvildige, af Retten udnævnte Mænd fastsætter som Værdien af Bygning og Installationer. Der skal derfor levnes Havneudvalget Tid til at lade saadan Vurdering afholde forinden Lejemaalets Ophør, idet Udvalget først skal træffe sit Valg, naar Vurderingen foreligger.

Ryddes Grunden eller og planeres Pladsen ikke rettidig af Lejeren, kan Havnen udføre dette for hans Regning og uden Ansvar for det ved Rydningen borttagne.

Er Arealet ikke ryddet rettidigt, er Lejeren pligtig at betale Leje af det i den Tid, Havneudvalget er afskaaret fra at disponere over det i andet Øjemed, samt at refundere Havneudvalget den Erstatning, som dette maatte blive idømt paa Grund af, at Arealet ikke rettidigt kan stilles til en ny Lejers Disposition.

§ 11.

Skulde Lejeren nogensinde udeblive med den i foranstaaende § 9 stipulerede Leje 8 (Otte) Dage efter stedfunden Paakrav — der altid skal kunne afgives under Adresse A/S Aarhus Oliefabrik, Aarhus, og for hvis Afgørelse den til enhver Tid værende Havneingeniørs derom paa Tro og Love udstedte Erklæring skal være tilstrækkelig Dokumentation — eller skulde Lejeren iøvrigt misligholde sine Forpligtelser efter nærværende Kontrakt eller efter den fornævnte om Pakhuset oprettede Kontrakt eller efter i Henhold dertil oprettede Dokumenter paa et væsentligt Punkt eller paa flere mindre væsentlige, er Lejeretten efter nærværende Kontrakt straks forbrudt, og Lejeren pligtig til straks at fravige det lejede og aflevere dette, paa Havnens Forlangende ryddeliggjort, samt til straks og uden Hensyn til denne Fravigelse at betale skadesløs Leje for det løbende Halvaar og til ny Lejer tiltræder, dog højst 3 Aar frem i Tiden, og desuden betale Erstatning for enhver Havnen paaført Skade udover Lejemaalets Ophævelse, idet Havnen dog frafalder Krav om Erstatning for mindre Import.

Havnens særlige Beføjelser som Panthaver eller af andre Aarsager med Hensyn til Pakhuset m. v. forbeholdes i enhver Henseende, og foruden disse Beføjelser skal Havneudvalget ogsaa i Misligholdelsestilfælde kunne benytte den i foranstaaende § 10 omhandlede Overtagelsesret under de der beskrevne Betingelser.

§ 12.

I ethvert Misligholdelsestilfælde betaler Lejeren skadesløse Omkostninger, derunder Incasso- og Sagførersalær, og i Søgmaalstilfælde

er Lejeren pligtig at give Møde for Forligskommissionen i Aarhus og for Aarhus Købstads Ret som vedtaget Værneting efter Varsel som til indenbys Mand, hvorhos Bestemmelserne om den hurtige Retsforfølgning efter Retsplejelovens Kap. 41 gælder, og den tabende Part skal betale skadesløse Sagsomkostninger.

§ 13.

Stemplingen af nærværende Kontrakt betales med Halvdelen af hver af Parterne; Havnen beholder Originalen, medens Lejeren faar en bekræftet Genpart.«

Fra Havneudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Efter at Pladserne paa Vestre Mole og ved dennes Inderende er udlejet til Jydsk Andels-Foderstofforretning, som derpaa har opført et Silopakhus og et Kagepakhus, maa det forventes, at denne Forretning i udstrakt Grad vil benytte Kajerne ud for disse Pladser, som derfor ikke mere vil være disponible til Losning af Oliefabrikkens Import. Man har derfor paa Budgettet for indeværende Regnskabsaar optaget de fornødne Beløb til en Kaj paa 8,5 m Vand og til et Silopakhus til Brug for Oliefabrikken.

I Skrivelse af $\frac{4}{4}$ d. A. — J. Nr. 82—1927 — har Byraadet meddelt, at Ministeriet for off. Arbejder under $\frac{2}{4}$ d. A. har approberet Planerne saavel for Bygningen af Kajen som for Opførelsen af Pakhuset, dog med det Forbehold, at Ministeriet ønsker at faa Købekontrakten angaaende Pakhuset fremsendt til Approbation.

Idet Havneudvalget hoslagt tillader sig at fremsende Lejekontrakt for det til Silopakhuset nødvendige Areal, udbeder man sig det ærede Byraads Approbation herpaa.«

B o r g m e s t e r e n anbefalede at godkende Lejekontrakten, som var oprettet paa de sædvanlige Betingelser for Leje af Pladser ved Havnen.

Kontrakten godkendtes.

3. (J. Nr. 82 a—1927). Indstilling fra Havneudvalget angaaende **Købekontrakt med Oliemøllen om et Pakhus i Sydhavnen.**

Følgende Købekontrakt forelaa:

»Underskrevne Aarhus Havneudvalg paa Havnens Vegne sælger herved til medunderskrevne A/S Aarhus Oliefabrik en Pakhusbygning, som Havnen vil opføre paa det til Oliefabrikken ved samtidig hermed oprettet Kontrakt bortlejede Areal langs det saakaldte Skibsbyggerbolværk i Aarhus Sydhavn, paa følgende nærmere Vilkaar:

1.

Pakhuset, ved hvis Opførelse Oliefabrikken vederlagsfrit udfører det Arbejde, som almindeligvis paahviler en Hovedentreprenør, er et Silopakhus af Jernbeton, saa stort, at det kan rumme ca. 20000 m³ Frø eller Korn i Siloerne. Alle Bygningens Konstruktioner beregnes for en Vægtfylde af Frøet eller Kornet paa mindst 800 kg./m³. Iøvrigt opføres Silopakhuset paa en saadan Maade, at det tjener Aarhus Oliefabriks Formaal bedst; men tillige skal der tages det Hensyn, at Pakhuset — om nødvendigt efter mindre betydende Installationsændringer — skal kunne anvendes af et Kornimportfirma som et fuldt moderne Kornsilopakhus. Saavel alle Hovedanordninger som Detailtegninger godkendes af Havneudvalget. Dokumentation af, at Pakhuset kan indrettes til Kornpakhus, paahviler Fabrikken. »Almindelige Betingelser for Arbejds- og Materialydelser ved

Aarhus Havn« gælder med fornøden Modifikation for Opførelsen.

2.

Opførelsen paabegyndes og fremmes hurtigst muligt, og Pakhuset overtages af Oliefabrikken straks efter Fuldførelsen.

Oliefabrikken installerer i Pakhuset for egen Regning og saa hurtigt, som det efter Bygningsarbejdets Fremadskriden er muligt, mekaniske Transportapparater og øvrige for Oliefabrikkens Anvendelse af Pakhuset fornødne Installationer, samt opstiller straks efter Pakhusets Fuldførelse mekaniske eller pneumatiske Losseapparater paa Kajen foran dette. Disse Losseapparater og Transportindretninger, som skal have en Kapacitet paa mindst 150 Tons pr. Time, og hvortil Tegninger etc. ligeledes skal godkendes af Havneudvalget, skal enten straks indrettes til ogsaa at udlevere Kornvarer fra Pakhuset til Skibe ved Kajen eller i hvert Fald saaledes, at dette kan ske efter en mindre Tilføjelse til dem.

3.

Købesummen andrager det Beløb, Pakhusets Opførelse koster Aarhus Havn, hvilket Beløb af Hensyn til det stemplede Papir antages ej at ville overstige 600000 Kr., Seks Hundrede Tusinde Kroner, men endelig opgøres ved Bygningsarbejdets Fuldførelse.

Opførelsesbeløbet forrentes af Oliefabrikken med $5\frac{1}{2}\%$ p. a. fra den Dag, de forskellige Beløb er udbetalt af Havnens Kasse, hvilken Rente betales i hver 11. Juni og 11. December Termin for det forløbne Tidsrum, første Gang i den den første Udbetaling nærmest paafølgende Termin.

Naar Silopakhuset er fuldført, betales i den Fuldførelsen nærmest paafølgende 11. Juni eller 11. December Termin et saadant Afdrag paa Opførelsessummen, at denne bliver et med 10000 deleligt Tal, samt desuden 2° af det saaledes nedbragte Beløb, og i hver følgende af de nævnte Terminer betales ligeledes samtidig med Renten af den til enhver Tid værende Restsum et Afdrag paa 2° af det fornævnte med 10000 delelige Tal, indtil hele Beløbet er betalt.

Udeblivelse med Renter eller Afdrag udover den 18de i Terminsmaaneden medfører, at Kapitalen eller dens Rest skal være forfalden til skadesløs Betaling straks, og det samme skal gælde, saafremt Oliefabrikken iøvrigt skulde misligholde de i nærværende Købekontrakt trufne Aftaler eller den samtidig hermed med Havneudvalget oprettede Lejekontrakt om det Areal af Havnepladsen, hvorpaa Pakhuset opføres.

I Tilfælde af Salg af Pakhuset skal Restskylden med Renter være forfalden til Betaling straks, men forsaavidt Salg sker i Forbindelse med Fremleje af Pladsen (jfr. herom den oprettede Lejekontrakt) og til et økonomisk velfunderet, i Aarhus hjemmehørende Firma, vil Havneudvalget stille sig velvillig til et saadant Firmas Overtagelse af Restgælden til videre Forrentning og Afvikling som foran fastsat.

Det skal være Oliefabrikken tilladt til enhver Tid at indbetale Restskylden eller ekstraordinære Afdrag paa Multipla af 10000 Kr. — Etti Tusinde Kroner.

Mod Meddelelse af Skøde udstedes der til Havnen Panteobligation, affattet i Overensstemmelse med foranstaaende med 1. Prioritets

Panteret i Bygningen tilligemed Transportindretninger, Lossekraner og øvrige Installationer og Tilbehør, idet Obligationen iøvrigt klausuleres som Obligationer for umyndiges Midler.

4.

Omkostningerne ved nærværende Købekontrakts Oprettelse og Stempling og Skødets Tinglæsning betales af Parterne hver med Halvdelen, medens Køberen selv bekoster Udstedelse af Penteobligation.

5.

Den solgte Ejendom tildeles af Hensyn til Tinglæsningen i Overensstemmelse med Fr. ^{28/3} 1845 § 6 i. f. med en af Byraadet samtykt Betegning med Nr. eller Ltr.«

Fra Havneudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Idet Havneudvalget hoslagt tillader sig at fremsende Købekontrakt for Silopakhuset, som efter Fuldendelsen overtages af Oliefabrikken til Opførelsessum, udbeder man sig det ærede Byraads Approbation herpaa, idet man samtidig anmoder om, naar Approbation foreligger, at Købekontrakten snarest maa blive indsendt til Ministeriets Approbation.

Man tillader sig at erindre om, at Kontrakten skal stemples inden 3 Uger efter Underskriften, d. v. s. inden 7. Maj d. A., og anmoder derfor om, at det maa blive henstillet til Ministeriet at returnere den snarest muligt.«

B o r g m e s t e r e n gennemgik Kontraktens vigtigste Bestemmelser og anbefalede den til Vedtagelse.

J. C h r. M ø l l e r fandt, at $5\frac{1}{2}\%$ Rente var noget lidt, for det var tvivlsomt, at Kommunen kunde laane Penge til denne Rente, og man burde have samme Rente, som man skal betale. Men

da Oliemøllen betød saa meget for Aarhus By, vilde Taleren ikke stille noget andet Forslag.

Borgmesteren svarede hertil, at paa et vist Tidspunkt kunde man maaske have laant Penge til denne Rente, og naar det ikke var sket, var det Regeringens Skyld. Nu kunde det næppe lade sig gøre, idet Pengemarkedet var blevet strammere. Men man maatte her betænke, at ca. 4000 Familier lever af denne Virksomhed, og dernæst var den Sum, som Pakhuset vilde koste at bygge, ikke mere, end Oliemøllen gav Havnen i Indtægt i Løbet af $1\frac{1}{2}$ Aar. Selv om man tænkte sig, at det gaar galt med Oliemøllen, saa tilhørte Inventaret Kommunen, og Pakhuset kunde da lejes ud til andre. Naar man tog i Betragtning, at Oliemøllen gennem Aarene havde givet omkring 32 % af hele Havnens Indtægt, maatte Kontrakten siges at være særdeles god for Kommunen.

J. Perregaard indrømmede, at Renten var noget lav, men Havneudvalget havde tænkt at bøde lidt paa det Saar, som Rigsdagen havde tilføjet Oliemøllen ved at give Fabrikken i Sønderborg Monopol.

Kontrakten godkendtes.

4. (J. Nr. 127—1927). Indstilling fra Havneudvalget angaaende Lejekontrakt med Midtjysk Kulkompagni om Plads ved Havnen, og
5. (J. Nr. 128—1926). Indstilling fra Belysningsudvalget angaaende Kontrakt mellem Midtjysk Kulkompagni og Aarhus Belysningsvæsen om Losning af dettes Kulforbrug.

Borgmesteren forelagde Havneudvalgets Forslag om Udleje af Pladsen ved Havnen til Midtjysk Kulkompagni. Det var et nyt Selskab, som skulde have Hjemsted i Aarhus, og en Del

af Aktiekapitalen dannedes her. Kontrakten indeholdt de sædvanlige Bestemmelser for Leje af Havnearealer, men der var tillige den Bestemmelse, at Selskabet ikke maatte indgaa Forbindelse med andre Selskaber ved Aarhus Havn. I de sidste Aar havde det nemlig været saaledes, at der egentlig kun var eet Selskab af Kulimportører ved Havnen, og det var ikke heldigt.

J. Chr. Møller mente ikke, der var noget at sige til Kontraktens formelle Side, men der var lidt at sige til den Maade, hvorpaa den var fremkommen. Det var meddelt Taleren, at Aarhus Kulkompagni et Par Gange tidligere havde henvendt sig til Havneudvalgets Formand for at faa den samme Plads til Leje, og at det var blevet nægtet. (Borgmesteren: Der er ikke sket Henvendelse til mig!). Det her omtalte Selskab eksisterede vist ikke endnu, det var ikke anmeldt til Firmaregisteret, men det var vist nærmest en Filial af et københavnsk Selskab, det saakaldte »4 K'er«, og en Mand ved Navn Albert Jensen var deres Repræsentant i Aarhus. Taleren syntes dog, at de nok kunde have fundet en lidt pænere Mand at sende herover til Forhandling. Det var tillige tysk Kapital, nemlig Hugo Stinnes Koncernen, der stod bagved, og det var ikke heldigt; England var Hovedaftager af de danske Produkter, og man burde derfor købe Kul i England, ligesom Staten gjorde. Angaaende Belysningsvæsenets Krananlæg var det Taleren bekendt, at et herværende Firma havde indsendt et Tilbud herpaa, der var mere fordelagtigt end det foreliggende. Man burde derfor give de herværende Kulimportører Lejlighed til en Forhandling, saa de ikke helt blev forbigaaet. Selv om der kom et nyt Firma til Aarhus, solgtes der ikke flere Kul af

den Grund i Byen, og Transitforretning troede Taleren ikke paa udenfor det nærmeste Opland. Taleren vilde henstille, at Sagen udsættes, for at de øvrige Firmaer kan faa Lejlighed til at fremstille deres Syn paa Sagen for Havneudvalget, enten Udvalget saa ønskede at forhandle med dem eller ikke, og hvis Borgmesteren ikke vilde udsætte Sagen, maatte Taleren kræve den udsat i Henhold til Forretningsordenen.

H. P. Christensen konstaterede, at der var blevet et stort Røre i de sidste Dage, efter at det var rygtedes, at der muligvis kom et konkurrerende Firma til Aarhus. Belysningsvæsenet var dog saa stor Aftager af Kul, at man fik Tilbud ogsaa fra København og England, saa det betød næppe noget paa Prisen her, men maaske nok i det private Forbrug; de to store Kulfirmaer i Byen stod i meget nøje Forbindelse med hinanden, og de øvrige kunde næppe konkurrere med dem; det gjorde saa meget, at man ofte kunde købe Kul i København et Par Kroner billigere end i Aarhus. Nu var hele Sagen forlangt udsat, men derfor kunde man nok drøfte den som en 1. Behandling, saa de forskellige Momenter blev fuldt oplyst. Det saa underligt ud, at intet af Firmaerne tidligere havde søgt at komme i Forbindelse med Belysningsvæsenet; de havde jo længe vidst, at der skulde bygges en Kran, men der var ingen som helst Henvendelse sket i den Anledning før lige i de sidste Dage, da man var ved at slutte Kontrakt med et konkurrerende Selskab. Den foreliggende Kontrakt var det bedste Forslag, der endnu havde været fremme, og hvad Selskabet angik, saa man saaledes derpaa, at naar Havnen vilde udleje Pladsen til dem, kunde Belysningsvæsenet ogsaa entrere med dem. Hvis Havne-

udvalget derfor fastholdt Forslaget om Udleje af Pladsen, maatte Taleren ogsaa fastholde Forslaget fra Belysningsvæsenet. For Tiden betaltes der 180 Øre for Transport af Kullene, men efter Kontrakten blev det kun 25 Øre, og efter 15 Aars Forløb blev det omtrent gratis. Naar man havde opnaaet saa gode Vilkaar, skyldtes det tildels Havneudvalget, idet dette som Betingelse for at leje dem Pladsen krævede, at Firmaet kom overens med Belysningsvæsenet, og derfor kunde man stille sine Krav. Nu havde Taleren modtaget en Skrivelse fra Aarhus Kulkompagni, som tilbyder det samme, men saaledes, at Firmaet selv vil forrente og amortisere Kranen, som altsaa bliver Firmaets Ejendom; men dette Tilbud havde Udvalget endnu ikke behandlet. Angaaende Firmaets Repræsentant, Albert Jensen, som var bleven kaldt »Klausulæder« og lignende, saa havde han egentlig ikke gjort andet, end hvad Konsul Chr. G. Hansen og adskillige andre gjorde under Krigen, og dem kunde man jo godt forhandle med. Det var rigtigt at Selskabet »De 4 K'er« i København stod bagved, og selvfølgelig ønskede de herværende Kulimportører ikke en saadan Konkurrent hertil. Belysningsvæsenet havde først tænkt at bygge Kranen selv, men der skulde jo mange Penge til; Udvalget havde forsøgt at faa Havnen til at sætte Penge i Kranen, men Havneudvalget ønskede, at Kranen blev udnyttet noget mere paa denne Plads, og det skete lettere ved at overdrage det til et Firma. Jo mere Kranen kunde udnyttes, des billigere vilde den selvfølgelig blive.

J. Chr. Møller indrømmede, at Konkurrence ofte kunde være ønskelig, men det kunde ogsaa gaa saaledes, at alle Firmaer blev ødelagt derved, saa der ikke blev nogen Skatteindtægt til

Byen. Hvorvidt Kul kunde købes billigere andre Steder, vidste Taleren ikke, men de blev i hvert Fald ikke billigere ved at faa det ny Selskab hertil, og der solgtes heller ikke flere Kul af den Grund; det var derfor vanskeligt at se nogen Fordel derved. Taleren havde talt med Kulgrosserer Christensen, og han regnede med at kunne bygge et Krananlæg for 3—400,000 Kr.; derved slap Kommunen for Forrentning af Beløbet, og det var næppe Meningen, at Kranen skal vedblive at være Firmaets Ejendom. H. P. Christensens Sammenligning mellem Albert Jensen og Chr. G. Hansen passede ikke helt, for den sidste slap med en Bøde og havde vist altid betalt enhver sit, men det kunde ikke siges om den anden.

Borgmesteren troede i Modsætning til Fabrikant Møller, at et nyt Firma vilde bevirke en større Omsætning. Angaaende Pladsen kunde Havneudvalget ikke forsvare at bygge en Kran, som ikke stod i Forbindelse med Udnyttelsen af denne Plads, for naar Kranen var bygget, kunde Pladsen indenfor ikke benyttes til noget. Angaaende hvem Pladsen skal udlejes til, saa var Taleren paa det rene med, at de gamle Firmaer gerne vilde leje baade den Plads og den sidste paa Østmolen for derved at holde andre Firmaer ude, men saaledes burde en Havnestyrelse ikke disponere, at enkelte Firmaer kommer til at raade over næsten hele Kajpladsen ved Havnen. Taleren havde set dette praktiseret i Aalborg, hvor et Firma havde lejet Pladser i 25 Aar, som de ikke benyttede, men derved holdt de andre ude. Havnen havde haft Spektakler med Aarhus Kulkompagni i al den Tid, dette Firma havde haft Plads paa Østmolen, og Firmaet havde gennem flere Aar betalt Elektricitet med Forbehold og

Trusel om Søgsmaal. Det var en gammel Vedtagelse ved Havnen, at Kulpladserne helst skal ligge paa Østre Mole, og Kulgrosserer Christensen sikrede sig Plads der og byggede en Kran til 700,000 Kr.; det lød derfor mærkeligt, at den nu skulde kunne bygges for det halve. Grosserer Christensen havde ligeledes stærkt kritiseret Havnens Overenskomst med Statsbanerne; men naar Udvalget her havde indrømmet visse Lempelser, skyldtes det, at Statsbanerne eksporterede det meste af deres Kul til Jylland over Aarhus. Hvis det foreliggende Forslag ikke blev vedtaget, vidste Taleren ikke, hvordan Pladsen skal benyttes; for Havnen kunde ikke vedblivende sætte Penge i Bygninger og Kraner; Taksterne var nedsat flere Gange, og Indtægterne blev derfor mindre, for indeværende Aar 600,000 Kr. mindre end i Fjor; Havnen havde i Øjeblikket ingen Penge, saa det kunde ikke nytte at forlange, at Havnen skal bygge Kranen.

M. B r a m m e r var noget overrasket over at se en saa stor Sag fuldt færdig, hvor det drejede sig om et nyt Firma, der ikke var kendt af mange. Taleren havde søgt Oplysninger om det og faaet at vide, at en Mand ved Navn Albert Jensen var Sjælen i Foretagendet, og han udmærkede sig særlig ved, at han skyldte en Bank 10 Mill. Kr. Det var ogsaa sagt, at Hugo Stinnes støttede ham paa Grund af Fortjenester, han havde gjort dette Selskab under Krigen, men Hugo Stinnes Koncernen var vist paa Retur, og Taleren ønskede derfor at vide, om der var betryggende Garantier for, at Selskabet kan bygge Kranen og betale Lejen i Fremtiden. Angaaende Borgmesterens Udtalelse om, at det var vedtaget, at Kulfirmaerne skal henvises til Østmolen (Borg-

mesteren: Saavidt muligt!), saa var det et meget fjernt Sted med en lang og bekostelig Trafik, og det var derfor ikke underligt, at disse Firmaer var kede af at faa en Konkurrent paa en meget nærmere Plads, hvoved de blev stillet ulige i Konkurrencen. Det vilde vel være klogt at reservere denne Plads til fremtidig Udvidelse for Gasværket, men det kunde naturligvis gøres, naar Kontrakten udløb. Men man skulde synes, at Gasværket lige saa godt kan bygge dette Krananlæg, naar det alligevel skal forrente Pengene, saa blev man fri for at støde de Firmaer, der gennem mange Aar har bidraget til Havnens Indtægter og Byens Skatteindtægter. Der maatte vel være noget at tjene ved dette Losningsarbejde, naar der var saa stor Rift derom, og disse Penge kunde Gasværket lige saa godt selv tjene.

Leonhard Hansen fandt det uforstaaeligt, at Kommunen ikke selv bygger Gasværket. Der maatte vist være nogen Gnidning mellem Havnen og Belysningsvæsenet, men det vilde sikkert være klogt, at Havnen bygger Kranen og entrerer med Belysningsvæsenet paa en Maade, der kan være til Fordel for begge Parter. Taleren syntes ogsaa, at det omtalte Firma var noget misliebig, og henstillede til Udvalget at se lidt velvilligt paa et eventuelt Tilbud fra et Firma i Byen, for de indenbys Firmaer var blevet noget un fair behandlet. Det foreslaaede Firma var en Ring som de andre, og man fik ikke billigere Kul derved, de skulde nok sørge for at holde samme Priser som de øvrige. Dernæst vilde Taleren henstille, at man faar lidt Indflydelse paa, hvor Kranen skal bygges. Hvis man entrerer med det Firma, der var Tale om, skulde Kranen bygges i Tyskland, og det vilde være ret meningsløst under den

nuværende Arbejdssituation. Naar Byen skulde betale ca. 20000 Kr. aarlig til Forrentning, maatte man ogsaa have Ret til at tale med om, hvor Kranen skal bygges, og det burde være i Danmark.

H. P. Christensen gjorde Fabrikant Møller opmærksom paa, at Belysningsudvalget ikke havde noget at forhandle med andre Firmaer om, medmindre Havneudvalget ønskede at ændre sit Forslag om Udleje af Pladsen. Angaaende at Byen selv bygger Kranen, saa havde man forhandlet med Havneudvalget derom i $\frac{1}{2}$ Aar; men den Vej var næppe fremkommelig, idet Belysningsudvalget ikke kunde faa en Overenskomst med Havnen, saa man mente at kunne være tjent med. Saa var den foreslaaede Ordning i hvert Fald mere fordelagtig. Hvorvidt Kranen kan bygges for 400000 Kr., kom an paa, hvor meget der skal bygges. Til Belysningsvæsenet alene vilde den koste ca. 350000 Kr., men skulde den ogsaa benyttes af et andet Firma, kom man op paa ca. 550000 Kr., og det var derfor det Beløb, der skulde regnes med. Det foreslaaede Firma var ikke ukendt, idet det havde ført Forretning i ca. 30 Aar, og hvad de økonomiske Garantier angik, saa havde Selskabets juridiske Konsulent, Landsretssagfører Holst-Knudsen erklæret, at de var i Orden, og saa tvivlede Taleren ikke derom. Hvis Kommunen selv skal bygge Kranen til Belysningsvæsenet alene, blev det ikke nogen økonomisk Vinding sammenlignet med den foreliggende Kontrakt, for den vilde da kun blive brugt et Par Maaneder af Aaret og derfor ikke forrente sig særlig godt. Muligvis kunde man komme ind paa at losse ogsaa for andre, men der forlangte Havneudvalget Garantier for, at Prisen ikke skrues op. Det var der maaske ikke noget at sige til;

men paa den anden Side havde Belysningsvæsenet igennem mange Aar leveret Strøm til Havnen, og der havde man aldrig været urimelig. Hvad Kranbygningen angik, saa skulde selvfølgelig Belysningsvæsenet godkende Projektet, og det var meddelt Hr. Holst-Knudsen, at selv om Byraadet vedtager de to Kontrakter, vil der ikke blive sluttet endelig Overenskomst, før dette Spørgsmaal er løst paa en Maade, som Kommunen kan være tjent med. Selvfølgelig kunde man ikke diktere en Pris, der ligger langt over, hvad der kan bygges for andre Steder, men man maatte vel ogsaa engang komme dertil, at der kan gives Tilbud i Danmark, som ikke ligger langt over Udlandets Tilbud.

J. Chr. Møller hævdede, at en ny Kulgrosserer til Byen ikke vilde medføre et større Kulforbrug; Folk brugte jo ikke mere Kul af den Grund. Direktør Busch var maaske ikke altid saa behagelig at samarbejde med, men Grosserer Christensen var den egentlige Leder; han var i mange Aar en af Byens største Skatteydere, og han nægtede aldrig at give Bidrag til forskellige Formaal, f. Eks. havde han givet 100000 Kr. til det jyske Universitet. En saadan Mand kunde man ikke helt sætte til Side for et fremmed Firma. Angaaende Kranen, saa havde Aarhus Kulkompani tilbudt at ville opføre den udelukkende ved dansk Arbejde; de 400000 Kr. var selvfølgelig ikke noget bestemt Beløb, og Firmaet kunde jo ogsaa bygge en Kran til 500000 Kr., hvis det var nødvendigt. Det var Talerens Overbevisning, at man vilde staa sig lige saa godt ved at entrere med et af Byens Firmaer som med et fremmed; foreløbig var Tilbudet fra Aarhus Kulpagni bedre

end det andet, og saa var det dog naturligt at entrere med et gammelt kendt Firma.

J. Perregaard var forbavset over de faldne Udtalelser, for det var netop de store Industri-drivende i Byen, der havde forlangt Konkurrence mellem Kulimportørerne, da Kullene her var 10 Kr. dyrere end andre Steder. Taleren havde i Havneudvalget udtalt samme Betænkeligheder som Fabrikant Møller ved at entrere med Tyskerne, men blev der stærkt imødegaaet af Fabrikant Møllers Partifælle, saa det var intet Under, om man blev noget desorienteret.

J. F o g h M o g e n s e n gjorde opmærksom paa, at de 10 Kr. maatte være en Fortalelse; det kunde ikke dreje sig om saa meget. Det var selvfølgelig rart for Belysningsvæsenet at faa en saa god Kontrakt som mulig, og der var ogsaa opnaaet forskellige Fordele ved det foreliggende Forslag, men muligvis kunde der opnaas endnu større Fordele ved at entrere med Aarhus Kul-kompagni. Midtjydsk Kulkompagni skulde have 20000 Kr. aarlig i Forrentning, og det blev gennem 25 Aar 500000 Kr., saa det var lige saa fordelagtigt at lade Aarhus Kulkompagni bygge en Kran til det samme Beløb. Det var rigtigt, at man efter Kontrakten vilde opnaa at faa Kullene losset omtrent gratis, men hvis man kunde faa Penge oven i Købet, var det dog bedre. Gros-serer Kampmann havde f. Eks. sidste Gang tilbudt at levere Kullene 50 Øre billigere, hvis Firmaet kunde faa Lov til at losse dem.

V a l d. P e d e r s e n udtalte, at det var en stor Sag, der forelaa, som ogsaa vilde komme til at berøre Efterkommerne, og derfor var det bedst, om der kunde blive nogenlunde Enighed derom. Hvis man vilde gaa den Vej, som var foreslaaet

af Udvalget, var den foreliggende Kontrakt vist saa god, som man kunde ønske sig den. Hvorvidt Fremgangsmaaden ikke var helt fair overfor de gamle Kulfirmaer, skulde Taleren ikke komme ind paa, men Forholdet var det, at de to store Firmaer i Byen havde fundet hinanden, og de smaa var afhængige af dem, saa der faktisk ikke var nogen Konkurrence, og hvis man nu entre-rede med disse, var det det samme som at ude-lukke enhver Konkurrence fra Byen. Hellere end at gaa dertil maatte Belysningsvæsenet selv bygge Kranen, og naar Sagen nu skulde udsættes, vilde Taleren henstille til Belysningsudvalget at for-handle med Havneudvalget derom. Skulde Havne-udvalget saa stille særlig skarpe Betingelser, saa var Byraadet dog Havneudvalgets overordnede og i sidste Instans den bestemmende Myndighed. Pladsen var ca. 3200 m², og Lejen blev altsaa ca. 10000 Kr. aarlig, men selv om Belysnings-væsenets Kran skulde gaa over Pladsen, kunde den nok tillige anvendes til noget andet, saa med lidt god Vilje fra begge Sider kunde det nok ordnes. Der kunde muligvis siges noget ufordel-agtigt om Selskabet »De 4 K'ere«; men det var ogsaa en Kendsgerning, at Aarhus Kulkompagni ikke var til at samarbejde med, for baade Gros-serer Christensen og Busch var Despoter i Ren-kultur.

H. P. Christensen beklagede, at Fogh Mogensen som Medlem af Belysningsudvalget nu havde skiftet Standpunkt. Taleren havde ogsaa faaet telefonisk Meddelelse fra det cooperative Kulfirma i København, som var meget interes-seret i at leje Pladsen og bygge Kranen, saa der var sikkert Udveje nok, hvis der skulde for-handles med andre. Dette Firma kunde man

næppe sige noget ondt om, undtagen at de handlede meget med Tyskerne under Krigen, men det var i hvert Fald til Gavn for Danmark. Hvorvidt Havneudvalget og Belysningsudvalget skal optage en Forhandling, vilde Taleren ganske henstille til Borgmesteren at tage Stilling til.

J. Perregaard syntes, at der var nogen Tendens til at gaa ud fra, at der var een Mand i Havneudvalget, som bestemte det hele. Taleren havde i hvert Fald, saavidt hans Tid tillod det, altid sat sig ind i Sagerne og taget Stilling dertil, og det havde Borgmesteren aldrig søgt at forhindre.

Borgmesteren erindrede om, at Grosserer Christensen ikke ynkedes over Aarhus By, da han paaførte Kommunen et Tab paa 1200000 Kr. Angaaende at Importen ikke vilde stige, hvis der kom et nyt Firma, saa blev det samme sagt, da man projekterede den ny Havn; men nu fandtes der ikke en eneste ledig Plads dernede, og Importen gennem Havnen var stadig stigende. Taleren ansaa det for ligegyldigt, om det var engelske, tyske eller amerikanske Kapitalister, man fik med at gøre, for ingen af dem gav noget uden at faa fuld Valuta derfor. England forsøgte efter Krigen at ødelægge Danmark ved at sende deres Luksusvarer herind i Stedet for det, som Landet i Virkeligheden trængte til, men saaledes behandlede England alle Nationer. Taleren skulde ikke komme nærmere ind paa en eventuel Forhandling med Belysningsudvalget og ønskede ikke at slaas med H. P. Christensen. Belysningsvæsenet havde ønsket en Bestemmelse om, hvor meget de maatte faa for at losse til andre Firmaer og eventuelt i Leje af Pladsen, og Havnen havde ikke kunnet faa Tilsagn om en Godtgø-

relse, som man fandt rimelig. Som Sagen nu laa, vilde Taleren egentlig helst have den slaaet i Stykker, saa var Stillingen klar overfor Firmaet; men det skulde ske ved en Afstemning i Byraadet. Det næste Firma stod parat til Forhandling, saa man kunde let leje Pladsen ud; men det blev ikke til Aarhus Kulkompagni, for man skulde ikke ind paa den Politik, at enkelte Firmaer optager alle Pladser ved Havnen. Men Sagen vilde nu blive udsat til næste Møde.

Overgik til 2. Behandling.

6. Andragender om Kommunens Garanti for Statslaan til:

- a. (J. Nr. 27⁴⁴—1927). Tømrer Windtberg.
- b. (J. Nr. 27¹⁰—1927). Murerm. Kudahl Jensen.
- c. (J. Nr. 27¹⁶—1927). Murerm. A. og G. Knudsen og Tømrerm. E. og Th. Pedersen.

2. Behandling.

Bevilgedes.

7. (J. Nr. 97²—1927). Andragende fra Stefanshjemmet om Nedsættelse af kommunale Ejendomsskatter for Louisenhøj.

Budgetudvalget anbefaler en Nedsættelse paa 50 % fra 1. April 1927.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 97¹—1927). Andragender om Nedsættelse af kommunale Ejendomsskatter for nyopførte Ejendomme.

Følgende Andragender forelaa:

1. Andelsboligforeningen »Centrum«, Eckersbergsgade Nr. 29—43.

Andelsboligforeningen »Centrum«, Sonnesgade Nr. 8—10.

Andelsboligforeningen »Centrum«, Vinkelvej Nr. 4—16 og 3—25.

2. Brdr. Klostergaard, Nørreallé Nr. 88—90.

3. Tømrmester C. Rix, Nørreallé Nr. 92.
4. Trikotageh. J. C. Christensen, Viborgvej Nr. 8.
5. Stenhugger A. H. Kofoed, H. Drachmanns-
vej Nr. 5.
6. Hustømrrernes Stiftelse, Tordenskjoldsgade Nr.
52, 54, 56, 58.
7. Arbejdernes Andels-Boligforening, Ringgade
Nr. 402—422.
Arbejdernes Andels-Boligforening, Skovfaldet
Nr. 9—15.
8. Pens. Stabsoff. H. P. Nielsen, Bergensgade Nr. 12.
9. Tømrm. J. Sørensen, Louisegade Nr. 9—11.
10. Murerm. Brdr. Knudsen, Marstrandsgade Nr. 7.
do. Eckersbergsgade Nr.
7 og 15.
11. J. Løchte og P. Chr. Pedersen, Parkallé Nr. 1.
12. Malerm. R. J. Staalby, Fr. Allé Nr. 75.
13. Murerm. Chr. Daugbjerg, Kiers Plads Nr. 3 og 5.
14. Arkitekt Mogensen, Rungstedvej Nr. 3.
15. Tømrmester E. Petersen, Stadionallé.
16. Tandlæge S. Sinding, Strandvejen.
17. Politibetjent L. A. Andersen, H. Drachmanns-
vej Nr. 7.
18. Snedker A. M. Christensen, C. Hauchsvej Nr. 1.
19. Bogholder R. Olsen, C. Hauchsvej Nr. 3.
20. Værkfører C. Jacobsen, Brendstrupvej Nr. 60.
21. Tømrm. Th. Pedersen, Søndergade Nr. 76.
do. Sønderallé Nr. 3 og 5.
22. J. Blinkenberg, Gentoftevej Nr. 17.
23. Konstruktor, H. Rasmussen, Holtevej Nr. 14.
24. Prokurist E. Holle, Holtevej Nr. 13.
25. Fabrikant N. Faurshou, H. Drachmansvej Nr. 9.
26. Boligf. »Marienlund«, Roald Ammundsens-
vej Nr. 3—21.
Boligf. »Marienlund«, Frithjof Nansensvej
Nr. 8—22 og 9—43.

Boligf. »Marienlund«, Hans Egedesvej Nr. 34—68.

27. Murerm. V. Jensen, Godsbanegade Nr. 2—4.
Fra Skatteinspektøren forelaa følgende Indstilling:

»Hermed fremsendes 27 Andragender om Nedsættelse af de faste Ejendomsskatter for Ejendomme, der er opført siden 1916, tilligemed en Fortegnelse over Ejendommene, idet jeg skal tillade mig at indstille, at der for dem alle med Undtagelse af Løbe-Nr. 2, 3, 9, 10, 11, 12 og 21 ligesom i tidligere Tilfælde indrømmes en Skattelempelse paa 50 % af de paalignede Beløb fra 1. April 1926 at regne og indtil 10 Aar efter, at den paagældende Ejendom er taget i Brug. Løbe-Nr. 2. Nørrealle Nr. 88—90. Løbe-Nr. 3. Nørrealle Nr. 92.

Under Hensyn til de store Byggetilskud, der er ydet til disse Ejendomme, tillader jeg mig at foreslaa, at der ingen Skattelempelse indrømmes.

Løbe-Nr. 9. Louisegade Nr. 9—11.

For denne Ejendom falder ca. $\frac{1}{6}$ af Lejeindtægten paa Forretningslokaler, og jeg skal derfor indstille, at der kun indrømmes Lempelse med 50 % af $\frac{5}{6}$ af Beløbet.

Løbe-Nr. 11. Parkalle Nr. 1.

En stor Del af denne Ejendom er udlejet til Forretningsbrug, men Ejerne har trods Opfordring herfra ikke oplyst, hvorledes Lejen fordeler sig paa Beboelseslejligheder og Forretningslokaler. Da tilmed Ejendommen i 1926 trods de forhøjede Skatter har givet et Nettooverskud paa 6829 Kr., tillader jeg mig at foreslaa, at der ikke indrømmes nogen Lempelse.

Løbe-Nr. 12. Frederiksalles Nr. 75.

Paa denne Ejendom falder ca. $\frac{2}{5}$ af Lejen paa Forretningslokaler, og jeg skal derfor indstille, at der kun indrømmes Lempelse med 50 % af $\frac{3}{5}$ af Beløbet.

Løbe-Nr. 10. Marstrandsgade Nr. 7 og Eckersbergsgade Nr. 7 og 15.

Disse Ejendomme anvendes udelukkende til Forretningsbrug og falder ikke ind under Lovens Bestemmelser om Skattelempelse, hvorfor jeg tillader mig at foreslaa, at der gives Afslag.

Løbe-Nr. 21. Søndergade Nr. 76 og Sønderalle Nr. 3—5.

Disse Ejendomme er for en meget stor Del udlejet til Forretningsbrug, hvad den med Andragendet følgende Fortegnelse udviser. Da Ejendommene derhos i 1925 har givet 32096 Kr. i Overskud og i 1926 trods de forhøjede Ejendoms-skatte 34501 Kr. i Overskud, tillader jeg mig at foreslaa, at der ingen Lempelse indrømmes.

Jeg skal derhos indstille, at de Lempelser, som Byraadet maatte bevilge, bortfalder ved Ejerskifte, ligesom det er vedtaget i tidligere lignende Tilfælde.«

Anbefalet af Budgetudvalget, dog saaledes, at Nedsættelsen regnes fra 1. April 1927.

Indstillingen vedtoges saaledes, at Nedsættelsen gælder fra 1. April 1927.

9. (J. Nr. 15¹—1927). Andragende fra Chauffør H. E. Jønsson om dansk Indfødsret.

Anbefaledes.

10. (J. Nr. 81—1927). Andragende fra Maskinarbejder C. Christensen om Frigivelse af en baandlagt Invalideerstatning.

Anbefalet af Udvalget.

Anbefaledes.

11. (J. Nr. 29⁴—1927). Fastsættelse af Pension for fhv. Fattiginspektør L. M. Larsens Enke.
Pensionen fastsattes til 1000 Kr. aarlig.
 12. (J. Nr. 51—1927). Andragende fra fhv. Inspektør Michaelsens Enke om Dyrtidstillæg.
Lønudvalget foreslaar, at der for 1927 ydes 150 Kr.
Indstillingen vedtoges.
 13. (J. Nr. 105—1927). Andragende fra fhv. Jordermoder H. Andreasen om Understøttelse.
Lønudvalget foreslaar, at der for 1927—28 bevilges 116,38 Kr.
Indstillingen vedtoges.
 14. (J. Nr. 17¹—1927). Andragende fra Arbejdsmand J. C. Nielsen om Eftergivelse af Fattighjælp.
Bevilgedes.
 15. (J. Nr. 100 L—1927). Andragende om Tilladelse til Inddragelse af et Værelse til Ferretningslokale i Absalonsgade Nr. 17.
Boligkontrollen kan ikke anbefale Andragendet.
Kunde ikke bevilges.
 16. (J. Nr. 12¹—1927). Indstilling angaaende Til-
deling af Aldersrente.
Indstillingen vedtoges.
 17. (J. Nr. 121—1927). Andragende fra Direktør Oderwald-Lander om Forlængelse af Teaterbevilling for »Kasino« indtil 15. Maj d. A.
Anbefaledes.
-